

La conversa amb l'Anna M. i en Daniel és com un glop d'aire fresc perquè són dos advocats joves, plens d'entusiasme i amb ganes de tirar endavant. Sembla impossible que l'Anna M. ens parli ara de la depressió postestudis, **“que arriba quan surts disposat a menjar-te el món però no coneixes ningú i no trobes manera d'iniciar-te a la professió. No ens enganyem: tot són traves per limitar l'accés a un pastís que ja és prou repartit. Per sort al Col·legi d'Advocats de Barcelona em van facilitar els cursos de l'escola de pràctica jurídica, on vaig ser dos anys. Mentrestant, l'advocat Dalmau Moseguí em va permetre de col·laborar al seu despatx: durant onze mesos vaig aprendre les beceroles de la professió. Fent el segon curs a l'escola de pràctica jurídica vaig rebre una beca per treballar al Servei d'Orientació Jurídica del Col·legi d'Advocats. Això va representar sis mesos atenent 20 o 25 persones cada dia sobre els temes més variats. Una escola fantàstica. Sortint d'allà, és clar, em veia capaç de muntar el meu propi despatx.”**

En Daniel, que encara té més recent la llicenciatura, confirma la sensació de desemparament: **“La facultat forma juristes i no advocats. Un llicenciat en dret pot dedicar-se a mil i una coses, i no hi ha cap especialització per al qui vulgui ser advocat. De totes maneres haig de confessar que jo ho vaig tenir més fàcil. Quan l'Anna M. estudiava jo ja participava del seu entusiasme vers la professió, sabia que volia ser advocat. En acabar la carrera i la prestació social, vaig tenir la sort de comptar amb un espai físic on prendre el primer contacte: expedients, redacció de denúncies, tracte amb els clients i tota una pila de burocràcia que cal aprendre. A partir d'allà ens ha calgut guanyar-nos els clients dia a dia.”**

Al bufet Alemany, doncs, hi trobareu els germans Alemany Serra vessant vocació en tot allò que emprenen. **“Jo”,** continua l'Anna M., **“porto sobretot els temes matrimonials i civils, mentre que en Daniel es dedica més aviat al dret penal: la seva oratòria i forma són molt vàlides per a tot el tema de judicis de faltes i procediments abreujats.”** En Daniel ho afirma: **“L'Anna M. gaudeix més negociant amb el contrari, reunint les parts i buscant el consens. L'atrau més que a mi la feina del despatx. Però encara li queda temps per exercir com a advocat de l'Estat substitut i ocupar-se del Consorci de Compensació d'Assegurances. De fet, tots dos ens complementem i, alhora, ens repartim la feina segons les característiques del client.”**

Les paraules del seu germà confirmen el tarannà imparable de l'Anna M. que, amb dos anys de compartir despatx, deu haver encomanat a en Daniel el seu entusiasme. **“Tots dos som al torn d'ofici”,** explica la noia, **“una via ideal per entrar en contacte directe amb el client. La sort és que el partit judicial de Sant Feliu de Llobregat és molt ampli i ens arriben casos de tota la zona. El torn d'ofici representa molts maldecaps, però convé trencar aquesta imatge de l'advocat de torn d'ofici que no mereix cap confiança.”** L'Anna M. s'expressa amb contundència: no és gens estrany que s'indigni quan els

clients la prenen per secretària i que, en Daniel, tot just obrir la porta al client ja sigui el 'Senyor. Advocat'. En Daniel apaivaga les paraules de l'Anna M.: **“Hi ha clients que prefereixen parlar amb una dona i d'altres amb un home; però davant dels jutges no hi ha hagut mai cap mena de discriminació per qüestió de sexe.”**

Els Alemany, a banda de compartir joventut i ofici, tenen una gran voluntat de participació en els aspectes més corporatius de la professió. L'Anna M. ens explica el perquè: **“En aterrar al Col·legi d'Advocats de Sant Feliu vaig quedar ben decebuda de la poca activitat entre els advocats més joves. Els tres o quatre que hi vam coincidir vam decidir reactivar el grup de joves que durant deu anys havia pràcticament desaparegut. Va ser un èxit: cada any s'organitzen jornades, fòrums i infinitat d'activitats que han anat aglutinant el col·lectiu més jove dins la professió i que li han servit de recolzament.”**

En Daniel, continuant amb l'explicació de la seva germana, ens diu que **“els Joves Advocats de Catalunya tenen molt a dir en el panorama jurídic actual. Sota el lema 'Ciudadà, que no t'enganyin' es va organitzar una manifestació contra la nova Llei d'enjudiciament civil, que considerem discriminatòria. S'hi anuncia la no obligatorietat de l'advocat en procediments de menys de cinc milions de pessetes en temes moratoris, un clar exemple de discriminació: al qui no tingui prou ingressos no se li permetrà d'accedir a la justícia gratuïta perquè anar al jutjat acompanyat de l'advocat no serà obligatori. Això implica una clara inferioritat davant del qui sí pugui permetre's la minuta d'un liberal.”** L'Anna M. s'hi sent implicada, com si d'un cas del despatx es tractés: **“Sovint titllen els advocats d'elitistes i pesseters, però cal que quedi clar que ja fa temps que l'advocacia ha deixat de ser una professió d'elit. Aquesta nova Llei d'enjudiciament civil no farà sinó crear una sèrie de col·lectius que, sota l'estendard de la defensa del ciutadà, practicaran l'intrusisme professional i no oferiran la mateixa garantia que un professional del dret col·legiat.”** No podem dubtar d'en Daniel quan afirma que la seva germana **“s'integra amb passió dins la problemàtica del client.”** De totes maneres, corregeix l'Anna M., **“després de nou anys de professió, i tot i continuar defensant amb entrega total aquells casos més punyents, et tornes més realista. La distància que cal guardar entre l'advocat i el cas es va guanyant amb el temps. Avui t'entregues al 100 per cent quan creus que hi ha una injustícia, saps que ets l'interlocutor del client, que parles per boca d'ell; tanmateix, no és el mateix que fa nou anys. Quant a ser realista, m'hi ha ajudat en Daniel, que ho és més que jo.”**

L'Anselm i la Carme són els progenitors d'aquests dos advocats tan semblants i tan diferents alhora; no s'ho pensaven pas de veure el bufet Alemany Serra dempeus quan els germans compartien, a taula i durant els anys d'estudi, l'interès pel dret. **“És totalment vocacional”,** acaben afirmant aquests representants de les generacions més joves de lletrats.

**“Els Joves Advocats
de Catalunya tenen molt
a dir en el panorama
jurídic actual”**

Anna Maria i Daniel Alemany - Martorell (Baix Llobregat)